

Fără constrângeri

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mi-e uneori așa de dragă viața
Că m-aș propti cu mâinile în cer
Să-i colorez în roșu dimineața...
Mi-e, câteodată, așa de dor să-ți cer

Să mai rămâi o clipă lângă mine,
Pe prispa unui gând, să-ntreb ce faci,
Să împărțim cutia cu praline,
Pe ochi să mă săruți, așa cum faci

În fiecare zi, chiar dacă-n lume
Se duc războaie cu și fără rost,
Mi-e dragă viața, felul ei anume
De-a-mi oferi în tine adăpost.

- Am deseori nevoie de lumină
Și-ndrept privirea către cer flămând,
Mi-e dor să mă alinți, lângă tulpină
M-aș strecura cu fiecare gând

Să Țesem curcubeul împreună
Și dimineața s-o-mpărțim la doi,
Când luna vrea în poală să-ți apună,
În brațe să ne strângă pe-amândoi,

Iar fiecare răsărit de soare
Să ne găsească goi în așternut...
E lumea-ntreagă astăzi o-nchisoare
Din care-am evadat pentru-un sărut.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș